

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

Bài 32 - Linh hồn người tin Chúa phải thực hành trách nhiệm của mình khi đã được tái sinh.

Phần 1 - Noi theo Đức Thánh-Linh để có được của báu Nước Thiên đàng.

Trong cuộc sống của loài người xác thịt, người ta biết đầu tư kiến thức cho con cháu mình, với mong muốn thế hệ sau sẽ có được cuộc sống tốt hơn, nhờ sự biết áp dụng các kiến thức đã học được, đã được đào tạo, đã được huấn luyện và được đầu tư đó. Trong sự đầu tư kiến thức cuộc sống với đủ mọi thứ nghề, cùng kiến thức về giao tiếp trong xã hội và người ta không chỉ dạy kiến thức về lý thuyết trong các trường đào tạo, mà người ta còn cho các học viên được thực tập những công việc tùy theo chương trình đào tạo, hầu cho các học viên kinh nghiệm được thực tế khi áp dụng những kiến thức mà mình đã học, để từ đó mà người ta rút ra những kinh nghiệm cho bản thân mình, so với tiêu chuẩn đã được định cho những khoá đào tạo đó, trước khi được cấp bằng chứng nhận tốt nghiệp, để sử dụng những kiến thức đó cho cuộc sống của mình trong xã hội.

Kể từ khi loài người được tạo nên và sống trên đất này cho đến ngày nay, loài người luôn tìm kiếm và gia thêm sự hiểu biết về sự phát triển của nhân loại, trải qua các thời đại như thời đại đồ đá, rồi đến đồ đồng, đồ sắt, đến thời đại chúng ta đang sống đây, người ta không gọi là thời đại của các loại vật chất nữa, mà là thời đại phi vật chất, mà người ta gọi là thời đại kỹ thuật số, và người ta đã sử dụng kỹ thuật này để chế tạo các thiết bị máy móc được điều khiển bằng hệ thống điện tử cho mọi thứ công việc, từ đơn giản cho đến phức tạp cách chính xác và ổn định, để khắc phục sự yếu đuối, hay chết, hay thay đổi của xác thịt loài người.

Nhưng khi chúng ta nhìn vào tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải sống theo mục đích và ý muốn của Đức Chúa Trời, để đến kỳ khi linh hồn của mỗi người sẽ phải đối diện với Đấng đã tạo nên người ấy, như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, thì người ta đã không đạt tiêu chuẩn.

2 Cô-rinh-tô 5:10: Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người ở trên trái đất của Ngài và trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, tại nơi đồng vắng Si-na-i (1445 B.C.) Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho Môi-se, là tôi tớ Ngài, biết những sự mà loài người phải biết về thân phận mình, cùng nhận biết Đấng đã tạo nên muôn vật trong vũ trụ, mà Lời Chúa chép là khoảng không trên trời, cùng các vì sáng, tức là mặt trời, mặt trăng cùng các ngôi sao ở trong bầu trời, cùng muôn vật trên đất này, mà trong muôn vật đó có loài người, là loài được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, tức là theo sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật, nghĩa là theo bốn tánh của Đức Chúa Trời hằng sống, để loài người sống và làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, tức là cho linh hồn loài người, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã (qua Môi-se) tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết mục đích Ngài đã tạo nên họ và giải cứu họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, cùng trách nhiệm của họ đối với Ngài, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của họ.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các ngươi đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các ngươi trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các ngươi đến cùng Ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các ngươi vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các ngươi sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các ngươi sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán qua tiên tri Ma-la-chi, để nhắc cho tuyển dân của Ngài, không phải chỉ là dân Y-sơ-ra-ên, mà là hết thảy mọi người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời, phải biết mục đích và tiêu chuẩn mà linh hồn của những người được cứu chuộc cho Đức Giê-Hô-Va

phải đạt, đó là: **“Vả, hơi sống của Đức Chúa Trời đâu có dư dật, chỉ làm nên một người mà thôi. Nhưng vì sao chỉ làm một người? Ấy là vì tìm một dòng dõi thánh. Vậy các ngươi khá cẩn thận trong tâm thần mình; chớ đả cách phỉnh dối với vợ mình lấy lúc tuổi trẻ.”** (Ma-la-chi 2:15).

Khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được Đức Thánh-Linh thiết lập trên đất này (vào ngày lễ ngũ tuần A.D.32), Đức Thánh-Linh đã dùng sứ đồ Phi-e-rơ, là một trong các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, nhắc lại mục đích và tiêu chuẩn của sự cứu chuộc dành cho một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài.

1 Phi-e-rơ 1:2-10: **Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sửa thiêng liêng (*nguyên chất*) của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (*thuộc linh*), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng (*thuộc linh*), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: **Này, Ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.****

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng mưu luận, đã biết trước mọi sự sẽ xảy đến với loài người, nên Ngài đã khiến cho những sự xảy ra trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên một môi trường cho loài người, mà trong môi trường này loài người sẽ phải đối diện với những sự thử thách, là những sự cám dỗ đến bởi ma quỷ, là kẻ thù nghịch, khiến cho linh hồn loài người sa ngã vào tội lỗi như chính ma quỷ (Satan) đã phạm, nghịch lại bổn tánh của Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn và biệt riêng một dân, được gọi là dân Y-sơ-ra-ên, là đời thứ tư của Áp-ra-ham, là người có đức tin nơi tiếng phán của Đức Chúa Trời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Áp-ra-ham về việc Ngài sẽ khiến cho Áp-ra-ham có được một dòng dõi đồng như sao trên trời, không thể đếm được. Đúng kỳ theo như Lời đã phán với Áp-ra-ham, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô lệ và dẫn dắt họ đến nơi đồng vắng Si-nai và tại nơi này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, (mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng cho hết thảy những người sẽ tin đến Danh Đức Giê-Hô-Va), và qua mọi sự đã chép trong Luật pháp đó (bao gồm năm sách của Môi-se) mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này, để làm chứng cho Lẽ thật, nghĩa là Ngài làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, là quyền phép được giấu trong các Lời văn tự của Luật pháp, sẽ giải cứu, giải phóng, giải thoát, chữa lành và làm cho linh hồn của những người tin cậy Danh Đức Giê-Hô-Va mà vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn được chép trong Luật pháp đó. Mục đích của việc ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, (không phải trong xác thịt, nhưng là linh hồn) đó là một phép thử hết thảy linh hồn loài người (mà dân Y-sơ-ra-ên là đại diện) khi người ta đối diện với Luật pháp của Đức Chúa Trời, hoặc qua sự nhìn, hoặc qua sự nghe Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va cũng thấy rõ ý tưởng của linh hồn người ta mà nhận biết linh hồn có nhận biết thân phận mình ra từ Đức Chúa Trời hay không và tùy theo ý tưởng, tùy theo những sự toan tính trong lòng, trong trí của người ta mà Đức Giê-Hô-Va sẽ ban ơn cho, hoặc không ban ơn cho linh hồn đó, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình.

Vì những sự hay chết của các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên mà dân Y-sơ-ra-ên không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời mình, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này, để làm chứng cho Lẽ thật, là làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, là những

sự đã được chép trong năm sách của Môi-se (Môi-se chép lại mọi sự mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với người).

Đức Chúa Jêsus Christ (danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời) đã phán rõ ràng, hết thảy các Lời được chép trong Kinh-Thánh, cùng các Lời của Ngài là Lời của Đức Chúa Trời, đều là thần linh và sự sống, có quyền phép khiến cho linh hồn của những người nào tin cậy nơi Danh Đức Giê-Hô-Va (Đấng Tự Hữu, hằng Hữu) mà vâng giữ lấy và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, thì linh hồn đó sẽ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, như chính Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ) đã vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời vậy.

Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh đó là sự yêu thương, là ân điển của Đức Chúa Trời ban cho loài người, để loài người sẽ thông qua (nhờ) Luật pháp đó mà nhận biết hậu quả của tội lỗi (mà người ta đã phạm) khiến cho linh hồn người ta bị rửa sả (là sự báo trả của Luật pháp) và dẫn đến sự chết. Nhưng Luật pháp đó cũng chỉ cho loài người biết làm thế nào để tội lỗi mình (đã phạm) được bôi xoá và chỉ khi nào tội lỗi người đó đã được bôi xoá (được tha thứ) khi linh hồn người đó thật sự nhận biết thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời, mà hết lòng trở lại cùng Đức Chúa Trời qua sự ăn năn và kết quả xứng đáng với sự ăn năn đó, để được phục hồi thân phận thật của mình, là tiếp nhận, vâng giữ và cẩn thận làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Chỉ khi nào linh hồn người ta nhận biết giá trị Luật pháp văn tự, cùng nhận biết sự khoan dung của Đức Chúa Trời, mà kính sợ Đức Chúa Trời, thì bấy giờ Đức Chúa Trời sẽ mở con mắt của người đó cho được thấy Lẽ thật (Nước Đức Chúa Trời) và tùy theo tấm lòng của người đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban ơn cho linh hồn người được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, theo sự công bình của Ngài. Sự người ta thuộc lòng và nhớ Luật pháp văn tự sẽ không khiến cho linh hồn người đó được sự sống lại, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Ấy là thần linh làm cho sống; xác thịt chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.”** (Giăng 6:63)

Chúng ta đã biết Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự đó, như thầy giáo, đặng dẫn chúng ta đến với Đấng Christ, điều đó có nghĩa là khi chúng ta nhận biết chân giá trị của Luật pháp và tuân theo Luật pháp đó, thì tội lỗi của chúng ta được tha thứ và linh hồn chúng ta sẽ được đến gần Ngài và chúng ta sẽ được Thánh-Linh của Ngài dẫn chúng ta vào mọi Lẽ thật của Ngài. Bấy giờ chúng ta cùng noi theo Đức Thánh-Linh để nhận biết những sự dạy dỗ của Ngài, qua những sự mà Đức Giê-Hô-Va đã làm cho Gia-cốp.

Sáng thế ký 30:25-30: Khi Ra-chên đã sanh Giô-sép thì Gia-cốp thưa cùng La-ban rằng: Xin cậu cho tôi thôi, đặng trở về quê hương tôi; xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cố giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào. La-ban đáp rằng: Ước gì cậu được nhờ ơn cháu! Cậu cũng đoán rõ ràng Đức Giê-hô-va đã vì cháu mà ban phước cho cậu vậy. Lại nói rằng: Cháu hãy định công giá cháu đi, rồi cậu sẽ trả cho! Gia-cốp đáp: Cậu biết tôi giúp đỡ cậu thế nào, và về tay tôi bấy súc vật cậu được ra sao. Trước khi tôi đến, súc vật của cậu thật ít, nhưng từ khi tôi đến ở, thì thêm nhiều quá bội. Đức Giê-hô-va đã ban phước cho cậu từ khi tôi bước chân vào nhà này; bấy giờ biết chừng nào tôi sẽ được lo việc nhà tôi?

Theo văn tự, người ta có thể nghĩ là Gia-cốp đã muốn được trở về quê hương mình, nên đã nói với La-ban, là ông gia của mình, để xin được đem vợ cùng các con mình ra khỏi nhà của La-ban để về quê hương mình.

Nhưng chúng ta đã biết những sự đó đã thật sự xảy ra, như Kinh-Thánh đã chép, nhưng hết thảy mọi sự đã xảy ra và được chép trong Kinh-Thánh, từ sách Sáng thế ký cho đến sách Ma-la-chi, đã được Chúa Jêsus Christ phán các lời đó là Lời của Đức Chúa Trời và không thể bỏ được (Giăng 10:35), vì Lời Đức Chúa Trời là đường đi và sự sống, làm chứng cho những sự mà chúng ta không nhìn thấy, mà những sự đó là thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời, nên chúng ta sẽ từng bước suy gẫm Lời Chúa, như người tìm kiếm châu báu vậy.

Khi Ra-chên đã sanh Giô-sép cho Gia-cốp, điều đó là một điều kiện rất trọng đối với sự sống lại của linh hồn người tin Chúa, vì Ra-chên là bóng về Luật pháp văn tự trong Kinh-Thánh, là điều kiện bắt buộc loài người phải vâng giữ và tuân theo Luật pháp đó, hầu cho tội lỗi của người ta được bôi xoá.

Giô-sép là bóng về bông trái của linh hồn (đã sống lại) thực hành việc quản trị thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp, và như vậy, như mọi người tin Chúa đều nghĩ rằng, khi Đức Chúa Jêsus Christ tái lâm, linh hồn đó sẽ được đón về thiên đàng, vì các tiêu chuẩn thuộc về linh hồn của loài người mà Gia-cốp khi đã có được mười một con trai và một con gái đó là bóng về sự đạt tiêu chuẩn giống như Đức Chúa Trời đã định và như vậy, mọi linh hồn nào đã được những tiêu chuẩn đó đều sẽ nghĩ rằng mình đã làm xong công việc cần phải làm cho linh hồn mình được hưởng sự sống đời đời.

Thế nhưng đối với Đức Thánh-Linh, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng, thì Ngài không muốn linh hồn loài người chỉ được cứu chuộc sự sống mình, mà Ngài muốn một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ.

Xét theo các tiêu chuẩn trên, khi linh hồn người tin Chúa đã được sống lại như Gia-cốp đã có đó, thì những sự đó mới chỉ đạt tiêu chuẩn cơ bản, là thuộc về dòng dõi thánh, chứ chưa đạt tiêu chuẩn một nước thầy tế lễ, vậy nên La-ban đã không chấp nhận cho Gia-cốp trở về quê hương mình, là bóng về quê hương trên trời, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Cha đời đời của loài người. Vậy chúng ta hãy xem Gia-cốp phải làm điều gì nữa, hầu cho người được đem những người vợ và những người con của mình trở về quê hương mình, vì những sự Gia-cốp đã có đó, là bóng về linh hồn của người tin Chúa, đã nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà được tái sinh, được thấy Nước thiên đàng, nhưng linh hồn người đó phải tiếp tục thi hành trách nhiệm của mình, để được vào Nước Thiên đàng, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán (Giăng 3:3-8).

Sáng thế ký 30:25: Khi Ra-chên đã sanh Giô-sép thì Gia-cốp thưa cùng La-ban rằng: Xin cậu cho tôi thôi, đặng trở về quê hương tôi;

Bản King James version chép: ²⁵And it came ^{H1961} to pass, when ^{H834} Rachel ^{H7354} had born ^{H3205} Joseph ^{H3130}, that Jacob ^{H3290} said ^{H559} unto Laban ^{H3837}, Send ^{H7971} me away, that I may go ^{H3212} unto mine own place ^{H4725}, and to my country ^{H776}.

Bản BSH Hebrew Old Stetament (4th edition) chép: יַעֲקֹב אֶל-לָבָן שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכָה אֶל-מְקוֹמִי וְלֵאמֹר וַיֹּאמֶר וַיְהִי כִּי-אָשַׁר יָלְדָה רַחֵל אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר WTT Genesis 30:25.

Trọn nghĩa của câu 25 trên theo Bản King James version, theo đúng nghĩa văn tự của tiếng Hê-bơ-rơ, là: **“Hãy cho tôi đi, hầu cho tôi được trở về nơi ở của chính tôi, và là quê hương của tôi.”**

Câu 25 này, bản tiếng Việt đã dịch thiếu chữ **trở về nơi ở của tôi - mine own place** ^{H4725} - מְקוֹמִי.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **xin cho tôi thôi - Send** ^{H7971} *me away* chép trong câu 25 trên, đó là chữ שְׁלַח - shalach, số 7971 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự sai phái đi, sự gửi đi, cho đi, chỉ định, bổ nhiệm, chọn, lập, chỉ huy, chỉ đạo, điều khiển, hướng dẫn, quản lý, gieo, trải ra, dang rộng ra, truyền bá ra, phát triển ra;**

Chữ **trở về - go** ^{H3212} unto chép trong câu 25 trên, đó là chữ יָלַךְ - yalak, số 3212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự đi trên một chặng đường có mang theo mọi sự mình đang sở hữu tới nơi... khiến cho được thành công, khiến cho được thịnh vượng theo như sự đã định cho;**

Chữ **nơi thuộc về tôi** (bản tiếng Việt thiếu chữ מְקוֹמִי này) **mine own place** ^{H4725} chép trong câu 25 trên, đó là chữ מְקוֹמִי - maqowm, số 4725 ra từ chữ מְקוֹמִי - quwm, số 6965 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chỗ đứng của chính tôi, nơi đã định cho tôi, lãnh vực đã định cho tôi; sự trở dậy, sự vùng dậy, sự vươn lên, sự trở nên mạnh mẽ, sự đến hiện trường, để duy trì bản thân, để làm vững vàng bản thân, để được xác nhận, để đứng vững, để tồn tại, để được sửa chữa, để làm cho ứng nghiệm, để làm cho có hiệu lực, để được thiết lập, để được gây dựng, để được bổ nhiệm, để hoàn thành, để đạt tới mục đích;**

Chữ **quê hương - country** ^{H776} chép trong câu 25 trên, đó là chữ אֶרֶץ - ‘erets, số 776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **trái đất, đồng ruộng, quê hương, địa hạt, lãnh thổ, thế gian, dân tộc, nguồn gốc, nền;**

Sáng thế ký 30:26: xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cố giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào.

Bản King James version chép: ²⁶Give ^{H5414} me my wives ^{H802} and my children ^{H3206}, for whom ^{H834} I have served ^{H5647} thee, and let me go ^{H3212}: for thou knowest ^{H3045} my service ^{H5656} which ^{H834} I have done ^{H5647} thee.

Chữ **xin - give** ^{H5414} chép trong câu 26 trên, đó là chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự cho, sự biểu, sự tặng, sự ban cho, sự trả cho, sự sắp đặt, thực hiện, thi hành, sự thỉnh cầu, sự đòi hỏi, dành cho, giao nhiệm vụ, giao việc cho, sự chấp nhận, sự chuyển giao cho, sự chiếm giữ, sự thưởng cho, sự hoàn lại, sự phục hồi lại, sự phong chức cho, sự phân phối cho;**

Chữ **vợ - wives** ^{H802} chép trong câu 26 trên, đó là chữ אִשָּׁה - ishshah, số 802 ra từ chữ אִישׁ - iysh, số 376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **vợ, người nữ, giống cái; người nam, loài người;**

Chữ **con - children** ^{H3206} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָלַד - yeled, số 3206 ra từ chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đứa trẻ, đứa bé, con cái, người nối dõi, bông trái, sự sanh sản,**

Chữ **giúp - served** ^{H5647} chép ở phần đầu câu 26 trên, đó là chữ עָבַד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ,

có nghĩa là: *sự phục vụ, sự phụng sự, sự làm tôi tớ, sự làm kẻ tù, kẻ tôi mọi làm không công, kẻ bị bắt phải khuất phục, người hầu việc, bầy tôi trung thành, người thờ phượng;*

Chữ **biết** - knowest^{H3045} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָדָע - yada, số 3045 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự biết, sự hiểu biết, sự thấy, sự quan sát, sự theo dõi, sự chăm sóc, sự gìn giữ, sự bảo dưỡng, sự nhận biết, sự công nhận, sự hướng dẫn, sự chỉ rõ, sự chọn lựa, sự chỉ đích danh, sự sửa phạt, sự báo đáp, sự quen biết, sự phân biệt, sự khuyên nhủ, sự trả lời, sự quan tâm đến, sự bày tỏ, sự lưu tâm tới, sự tôn trọng,*

Chữ **giúp công việc** - service^{H5656} chép ở phần cuối câu 26 trên, đó là chữ עָבַד - abodah, số 5656 ra từ chữ אָבַד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự làm việc, kẻ nô lệ, kẻ lao công, người giúp việc, người phục vụ, người phụng sự, kẻ làm tôi tớ, làm kẻ tù, kẻ tôi mọi làm không công, kẻ bị bắt phải khuất phục, người hầu việc, bầy tôi trung thành, người thờ phượng;*

Theo Lẽ thật thì Gia-cốp là bóng về linh hồn của người tin Chúa, đã nhận biết trách nhiệm của mình là phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để tái sanh, nghĩa là được phục hồi thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời, mà việc Gia-cốp đã vâng lời mẹ và được cha mình, là Y-sác chúc phước cho mà đi đến với La-ban (là bóng về Đức Thánh-Linh) và được La-ban gả hai con gái là Lê-a và Ra-chên, là bóng về Lẽ thật và Luật pháp, cùng ban cho hai nàng hầu, là Xinh-ba và Bi-la, là bóng về sự Đức Thánh-Linh ban các ơn thuộc linh cho linh hồn người tin Chúa giúp linh hồn đó hiểu được chân giá trị của Lẽ thật và Luật pháp, mà sanh bông trái cho Lẽ thật và cho Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời.

Kể từ khi Gia-cốp đến với La-ban, nhờ những sự ban cho của La-ban mà Gia-cốp đã có được mười một con trai và một con gái, đó là bóng về sự phục hồi các chức năng thuộc về linh hồn của loài người cùng nhờ sự nhận được các ơn của Đức Thánh-Linh, mà linh hồn người đó được Đức Thánh-Linh chứng nhận là con của Đức Chúa Trời, nghĩa là con trưởng thành, mà được nhận lấy chìa khóa Nước Thiên đàng của Đức Chúa Trời, và sẽ được cùng với Đấng Christ cai trị trong nước của Ngài, như Lời Chúa đã chép.

Rô-ma 8:16-17: Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Theo lời văn tự đã chép, thì người ta có thể cho rằng, Gia-cốp đã nôn nóng trở về nhà cha mình, là Y-sác, nên người đã nói với La-ban và cầu xin người cho mình được nhận lãnh những người vợ và các con của mình, vì giao ước đã lập giữa La-ban với Gia-cốp về thời hạn Gia-cốp phải giúp việc cho La-ban, để được hai người vợ, là Lê-a và Ra-chên, là mười bốn năm (Sáng thế ký 29:27-30), đó là bóng về trình tự của sự phục hồi sự sống cùng sự phát triển của linh hồn người tin Chúa, tiếp đến là sự trưởng thành của linh hồn từng bước một lĩnh hội những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, mà thực hành trách nhiệm của linh hồn đó theo mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với A-đam (linh hồn loài người) từ lúc ban đầu (Sáng thế ký 1:26-28).

Việc Gia-cốp xin La-ban cho phép mình nhận lấy những người vợ cùng các con của mình, đó là bóng về một thời kỳ, khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống theo tiêu chuẩn ban đầu (trước khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác), thì linh hồn đó phải thực hành trách nhiệm của mình, là quản trị mọi thứ ơn mà Đức Thánh-Linh đã ban cho mình, mà chữ **vợ** được chép trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ bao gồm hai phần, mà phần thứ nhất là chữ אִשָּׁה - ishshah, số 802 của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là nói về thân thể xác thịt, được gọi là *giống cái, người vợ, đàn bà, người nữ* được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên để làm đồ dùng về sự công bình, nghĩa là linh hồn sẽ quản trị thân thể xác thịt mình để sống và hầu việc Đức Chúa Trời. Phần thứ hai của chữ **vợ** là chữ אִישׁ - iysh, số 376 của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là nói về linh hồn và thuộc về sự sống của người ấy, được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, khi Ngài phán thì Lời của Ngài tạo nên loài người (*cả người nam và người nữ*). Như vậy, Gia-cốp (*linh hồn người tin Chúa*) cầu xin La-ban (*Đức Thánh-Linh*) cho mình quyền hợp pháp sử dụng những sự ban cho, là Lê-a (*Lẽ thật*) và Ra-chên (*Luật pháp*) cùng Xinh-ba và Bi-la (*các ơn thuộc linh*) để thực hành phần công việc của mình, là làm theo mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán. Các con của Gia-cốp là bóng về các chức năng thuộc về linh hồn loài người, như các “lục phủ, ngũ tạng” bên trong thân thể của loài người xác thịt vậy.

Việc Gia-cốp cầu xin La-ban cho được nhận lãnh những người vợ cùng các con của mình, để trở về *nơi thuộc về mình* - mine own place^{H4725} (bản Kinh-Thánh tiếng Việt thiếu cụm từ này), là bóng về việc linh hồn người tin Chúa sau khi được phục hồi sự sống, thì phải thực hành phần trách nhiệm của mình cho được nên trọn

ven, cho đến khi được đón về thiên đàng, là nơi mà linh hồn loài người thuộc về, như Kinh-Thánh có chép.

1 Cô-rinh-tô 15:47-49: Người thứ nhất bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời.

Cô-lô-se 3:1-4: Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển.

Hê-bơ-rơ 11:8-16: Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng Lời Chúa gọi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm cơ nghiệp: người đi mà không biết mình đi đâu. Bởi đức tin, người kiều ngụ trong xứ đã hứa cho mình, như trên đất ngoại quốc, ở trong các trại, cũng như Y-sác và Gia-cốp, là kẻ đồng kế tự một lời hứa với người. Vì người chờ đợi một thành có nền vững chắc, mà Đức Chúa Trời đã xây cất và sáng lập. Cũng bởi đức tin mà Sa-ra dẫu có tuổi còn có sức sanh con cái được, vì người tin rằng Đấng hứa cho mình điều đó là thành tín. Cũng vì đó mà chỉ một người, lại là một người già yếu, sanh ra muôn vàn con cháu, đông như sao trên trời, như cát bãi biển, không thể đếm được. Hết thảy những người đó đều chết trong đức tin, chưa nhận lãnh những điều hứa cho mình; chỉ trông thấy và chào mừng những điều đó từ đằng xa, xưng mình là kẻ khách và bộ hành trên đất. Những kẻ nói như thế, tỏ rõ rằng mình đang đi tìm nơi quê hương. Ví thử họ đã tưởng đến nơi quê hương mà mình từ đó đi ra, thì cũng có ngày trở lại, nhưng họ ham mến một quê hương tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời; nên Đức Chúa Trời không hổ thẹn mà xưng mình là Đức Chúa Trời của họ, vì Ngài đã sắm sẵn cho họ một thành.

Trong thực tế, phần nhiều những người tin Chúa được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh, đều đã cho rằng, việc nói tiếng mới, việc cầu nguyện đuổi quỷ, việc cầu nguyện khiến người ta được chữa lành và được nói tiên tri..., như vậy là đã đủ tiêu chuẩn làm con cái Đức Chúa Trời và được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong nước của Ngài rồi!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước những sự này, vì Ngài biết ma quỷ sẽ tìm đủ mọi cách để ngăn cản linh hồn người ta đến với Đức Thánh-Linh, ngăn cản người ta đến với Lẽ thật và khi ma quỷ không thể ngăn người ta đến với Đức Thánh-Linh và không thể ngăn cản người ta được nghe và biết Lẽ thật, thì chúng sẽ tìm cách để lừa dối, khiến người ta thoả hiệp và hiểu sai ý nghĩa của Lời Chúa mà áp dụng sai nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời. Nhiều tội tở Chúa có được những ơn thuộc linh đặc biệt như nói tiên tri, nói lời tri thức, nói lời khôn ngoan, nhưng họ lại bỏ qua phần quan trọng nhất liên quan đến chức vụ thầy tế lễ nhà Vua, đó là sự tôn cao Luật pháp văn tự, là tôn cao giá trị của con đường dẫn người ta (cả linh hồn và xác thịt) đến với Đấng Christ, là Đấng cứu chuộc. Chúng ta có thể thấy được những sự đó đang xảy ra và được đăng tải trên internet, trong các mạng xã hội, đó là người ta tập trung vào các phép lạ, tập trung vào sự chữa lành, mà bỏ qua phần quan trọng nhất, là Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (qua Môi-se mà ban cho dân Y-sơ-ra-ên, mà Môi-se là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, còn dân Y-sơ-ra-ên là bóng về linh hồn của mọi người tin Chúa), vì Luật pháp văn tự đó chỉ cho người ta biết tội lỗi, ấy là để linh hồn người ta nhận biết trách nhiệm của mình, là phải trở dậy bắt thân thể xác thịt mình phục Luật pháp đó, hầu cho tội lỗi phải bị bộc lộ ra và người ta phải ăn năn xưng ra các tội lỗi mình, để được sự tha thứ, mà phần quan trọng mà người ta không để ý đến khi người ta ăn năn xưng ra các tội lỗi mình, đó không phải chỉ là sự được tha thứ tội lỗi, mà còn là sự huỷ phá nơi ẩn náu của ma quỷ, cùng huỷ phá công việc của ma quỷ.

Nếu người tin Chúa chỉ được thấy quyền phép của Đức Thánh-Linh được tỏ ra qua các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ, mà không được dạy về Luật pháp và không biết Lẽ thật, thì linh hồn họ sẽ không thể được tái sinh, không thể trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được. Vậy thì chức vụ của những người nhận được các ơn thuộc linh kia chỉ có thể khiến cho người ta tin có Đức Chúa Trời và biết người đó là tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ mà thôi và như vậy, chính người được gọi là tội tở Chúa đó đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên chính linh hồn mình và người đó đang ngăn trở Đức Thánh-Linh hành động trên những người tin Chúa đã nhìn thấy những công việc của kẻ được gọi là tội tở Chúa đó. Chìa khoá Nước Thiên đàng đang ở trong tay kẻ đầy tớ Chúa đó, chứ không phải là Đức Thánh-Linh, vì Ngài đến để giúp đỡ, để dắt dẫn và Ngài sẽ làm mọi sự theo điều người giữ chìa khoá Nước Thiên đàng tại nơi đó và

trong thời gian đó, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài:

Ma-thi-ơ 16:18-19: **Còn Ta, Ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho người; hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.**

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với Gia-cốp và La-ban, để nhận biết công việc của linh hồn của người tin Chúa phải làm, hầu cho linh hồn đó sẽ nhận được những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời và được hợp pháp trở về nơi thuộc về mình.

Sáng thế ký 30:25-28: **Khi Ra-chên đã sanh Giô-sép thì Gia-cốp thưa cùng La-ban rằng: Xin cậu cho tôi thôi, đặng trở về quê hương tôi; xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cố giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào. La-ban đáp rằng: Ước gì cậu được nhờ ơn cháu! Cậu cũng đoán rõ ràng Đức Giê-hô-va đã vì cháu mà ban phước cho cậu vậy. Lại nói rằng: Cháu hãy định công giá cháu đi, rồi cậu sẽ trả cho!**

Chữ **định** công giá - **Appoint**^{H5344} chép trong câu 28 trên, đó là chữ **נָקַבְתִּי** - **naqab**, số 5344 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hãy chỉ rõ, hãy định rõ, hãy chi tiết hoá, hãy chọn lựa, hãy đặt tên, hãy nói cách rõ ràng nhằm mục đích đặc biệt, hãy quy định, hãy hẹn thì giờ, hãy định thời gian;*

Chữ **công giá** - **wages**^{H7939} chép trong câu 28 trên, đó là chữ **שָׂכָרְךָ** - **sakar**, số 7939 ra từ chữ **שָׂכָר** - **sakar**, số 7936 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự trả tiền, số tiền trả, tiền lương, sự đền bù, sự bồi thường, lợi ích, lợi tức hàng năm;*

Chữ **trả cho** - **give**^{H5414} chép trong câu 28 trên, đó là chữ **נָתַתִּי** - **nathan**, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự cho, sự biểu, sự tặng, sự ban cho, sự trả cho, sự sắp đặt, sự thực hiện, sự thi hành, sự thỉnh cầu, sự đòi hỏi, sự dành cho, sự giao nhiệm vụ, sự giao việc cho, sự chấp nhận, sự chuyển giao cho, sự chiếm giữ, sự thưởng cho, sự hoàn lại, sự phục hồi lại, sự phong chức cho, sự phân phối cho;*

Đức Thánh-Linh muốn mọi người tin Chúa phải nhận biết những sự thuộc về mình, mà muốn biết những điều thuộc về mình, thì linh hồn đó phải nhận biết các Lời được chép trong Kinh-Thánh và nhận biết những sự mâu nhiệm được giấu trong Luật pháp văn tự, vì Luật pháp văn tự làm chứng cho những sự thuộc về sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời, mà linh hồn loài người được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, nghĩa là theo bốn tánh của Đức Chúa Trời, được tỏ ra qua Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Khi La-ban hỏi Gia-cốp muốn được trả công như thế nào, ấy là bóng về việc người tin Chúa phải nhận biết linh hồn mình đã được tạo nên như thế nào và tình trạng hiện tại của người ấy đối với tiêu chuẩn mà Lời Chúa đã chép về linh hồn loài người, đã đạt được như Lời Chúa đã chép hay không, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ loài người sống trong thân thể xác thịt, ngay cả khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người ta cũng không thật sự biết, thậm chí là không quan tâm đến linh hồn mình sẽ giống như thế nào, hình dáng làm sao... mà người ta chỉ cần biết là linh hồn mình được cứu rỗi khỏi sự chết và được sự sống đời đời mà thôi. Và như vậy, linh hồn người ta sẽ không phấn đấu, sẽ không trau dồi, không tìm kiếm và không hành động để có được tiêu chuẩn buộc phải đạt tới, như Lời Chúa đã chép:

Sáng thế ký 1:26-27: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.**

Rô-ma 8:28-30: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.**

Chúng ta hãy xem Gia-cốp đã trả lời câu hỏi của La-ban như thế nào, vì vào thời điểm này, Gia-cốp đã có được bốn người vợ (dù Xinh-ba và Bi-la là hai người hầu gái cho Lê-a và Ra-chên, nhưng khi Gia-cốp đã ăn nằm với hai người đó, thì hai người đó trở nên một với Gia-cốp, và được coi là vợ của Gia-cốp vậy) và mười hai người con, trong đó có một con gái, và đó là bóng về linh hồn ấy đã được phục hồi đầy đủ các chức năng thuộc về linh hồn mình và được coi là con trưởng thành, có đủ tư cách để kế tự những sự vốn thuộc về mình,

theo như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người vậy.

Sáng thế ký 30:29-33: **Gia-cốp đáp: Cậu biết tôi giúp đỡ cậu thế nào, và về tay tôi bấy súc vật cậu được ra sao. Trước khi tôi đến, súc vật của cậu thật ít, nhưng từ khi tôi đến ở, thì thêm nhiều quá bội. Đức Giê-hô-va đã ban phước cho cậu từ khi tôi bước chân vào nhà này; bây giờ biết chừng nào tôi sẽ được lo việc nhà tôi? La-ban rằng: Cậu sẽ cho cháu cái gì bây giờ? Đáp rằng: Sẽ chẳng cho tôi chi cả. Nếu thuận theo lời này, thì tôi sẽ cho ăn và chăn bấy súc vật cậu nữa: Ngày nay tôi sẽ đi kiểm soát các bầy chiên và bầy dê của cậu; trong bầy chiên bầy dê, hễ con nào có rằn, có đốm, cùng chiên sắc đen, thì tôi sẽ để riêng ra; ấy sẽ là phần công giá của tôi đó. Một mai cậu đi xem xét công giá tôi, thì lòng ngay thẳng tôi sẽ làm chứng trước mặt cậu. Hễ ở về phần bên tôi, các con dê nào không có rằn và đốm, các chiên con nào không có sắc đen, thì sẽ cho là ăn cắp.**

Chúng ta đang nói về Kinh-Thánh nên chúng ta phải hiểu ngôn ngữ của Kinh-Thánh, khi Đức Chúa Jêsus hỏi Phi-e-rơ rằng: **“Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta hơn những kẻ này chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn những chiên con Ta. Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên Ta. Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta chẳng? Phi-e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu Ta chẳng? Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên Ta.”** (Giăng 21:15-17), chúng ta thấy có hai mạng lệnh dường như giống nhau, nhưng thật sự khác nhau, đó là: **Hãy chăn những chiên con Ta - Feed my lambs**; và hai câu giống nhau là: **Hãy chăn chiên Ta - Feed my sheep**.

Mạng lệnh đầu tiên (chép trong câu 15) là phán về các môn đồ của Đức Chúa Jêsus phải chăm sóc, phải canh giữ và phải gia thêm những sự thuộc về Lời của Đức Chúa Trời, vì chữ **chiên - lambs** được chép trong câu 15 này, là nói về Lời của Đức Chúa Trời và cũng là những Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, vì **chiên - lambs** đã chép đây là chỉ về **chiên con**, mà Đức Chúa Jêsus Christ là **chiên con của Đức Chúa Trời**, **Đấng cất tội lỗi của thế gian đi**, như Lời Chúa đã chép:

Giăng 1:29: **Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng: Kia, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.**

Bản King James version chép: **The next day John seeth Jesus coming unto him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the world.**

Giăng 1:35-37: **Ngày mai, Giăng lại ở đó với hai môn đồ mình; nhìn Đức Chúa Jêsus đi ngang qua, bèn nói rằng: Kia, Chiên con của Đức Chúa Trời! Hai môn đồ nghe lời đó, bèn đi theo Đức Chúa Jêsus.**

Bản King James version chép câu 36 trên: **And looking upon Jesus as he walked, he saith, Behold the Lamb of God!**

Còn hai lần Chúa Jêsus phán: **Hãy chăn chiên Ta - Feed my sheep** chép trong 2 câu 16 và 17 đó là nói về những người tin Chúa, được gọi là chiên của đồng cỏ Chúa, như Kinh-Thánh đã chép.

Mác 6:34: **Bấy giờ Đức Chúa Jêsus ở thuyền bước ra, thấy đoàn dân đông lắm, thì Ngài động lòng thương xót đến, vì như chiên không có người chăn; Ngài bèn khởi sự dạy dỗ họ nhiều điều.**

Bản King James version chép: **Mark 6:34: And Jesus, when he came out, saw much people, and was moved with compassion toward them, because they were as sheep not having a shepherd: and he began to teach them many things.**

Trở lại với điều kiện mà Gia-cốp đã nói với La-ban về việc người sẽ chăn bấy chiên của La-ban, thì những chữ **chiên - the sheep**^{H3775} đó là nói về Lời của Đức Chúa Trời, đã chép trong Kinh-Thánh dành cho linh hồn loài người, được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Còn chữ **dê - the goats**^{H5795} trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **אֵז** - ‘el, số 5795 ra từ chữ **אָזַז**-azaz, số 5810 có nghĩa là: **dê cái, con dê, trợ tráo, láo xược, vô liêm xỉ, cứng rắn, dạn dĩ, trở nên mạnh**; là nói về Lời Đức Chúa Trời dạy dỗ thân thể xác thịt của loài người phải vâng phục Luật pháp văn tự và phải chịu phục sự quản trị của linh hồn, để được phục hồi chức năng mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên, là đồ dùng về sự công bình.

Sáng thế ký 30:32-33: **Ngày nay tôi sẽ đi kiểm soát các bầy chiên và bầy dê của cậu; trong bầy chiên bầy dê, hễ con nào có rằn, có đốm, cùng chiên sắc đen, thì tôi sẽ để riêng ra; ấy sẽ là phần công giá của**

tôi đó. Một mai cậu đi xem xét công giá tôi, thì lòng ngay thẳng tôi sẽ làm chứng trước mặt cậu. Hễ ở về phần bên tôi, các con dê nào không có rằn và đốm, các chiên con nào không có sắc đen, thì sẽ cho là ăn cắp.

Bản King James version chép: ³²I will pass^{H5674} through all^{H3605} thy flock^{H6629} to day^{H3117}, removing^{H5493} from thence^{H8033} all^{H3605} the speckled^{H5348} and spotted^{H2921} cattle^{H7716}, and all^{H3605} the brown^{H2345} cattle^{H7716} among the sheep^{H3775}, and the spotted^{H2921} and speckled^{H5348} among the goats^{H5795}: and of such shall be my hire^{H7939}. ³³So shall my righteousness^{H6666} answer^{H6030} for me in time^{H3117} to come^{H4279}, when^{H3588} it shall come^{H935} for my hire^{H7939} before thy face^{H6440}: every^{H3605} one^{H3605} that is not speckled^{H5348} and spotted^{H2921} among the goats^{H5795}, and brown^{H2345} among the sheep^{H3775}, that shall be counted stolen^{H1589} with me.

Chữ ngày nay - to day^{H3117} chép trong câu 32 trên, đó là chữ יוֹמ - yowm, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: ngày, năm, thời gian, mọi ngày, mọi thời đại, suốt đời,

Chữ kiểm soát - pass^{H5674} through chép trong câu 32 trên, đó là chữ עָבַר - abar, số 5674 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: trải qua tất cả, từ sự chuyển tiếp quá khứ tới hiện tại và tới tương lai với những sự kết nối cùng với nguyên nhân, nguồn gốc của nó, kể cả vỏ bọc bên ngoài liên quan đến sự thay đổi, sự sửa đổi vượt quá giới hạn của thời gian hiện tại, mà còn tới tương lai nữa;

Chữ các bầy của cậu - all^{H3605} thy flock^{H6629} chép trong câu 32 trên, đó là chữ לְאֵי - tso'n, số 6629 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: để đi trú (di cư, di dân) ra nước ngoài, đàn súc vật, bầy súc vật,

Chữ để riêng ra - removing^{H5493} chép trong câu 32 trên, đó là chữ סָרַר - cuwr, số 5493 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: loại bỏ ra, để sang một bên, tránh ra, không chấp nhận, phế bỏ,

Chữ có rằn - the speckled^{H5348} chép trong câu 32 trên, đó là chữ נֶקֶד - naqod, số 5348 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: vết lằn, bị đâm, bị chích thủng, vết nhơ, vết nhục, bị hoen ố,

Chữ có đốm - spotted^{H2921} chép trong câu 32 trên, đó là chữ טָלַל - tala', số 2921 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: bị lốm đốm, miếng vá, có vết, có màu sắc lạ,

Chữ sắc đen - the brown^{H2345} chép trong câu 32 trên, đó là chữ חָוַם - chuwm, số 2345 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: màu xám, màu tối, màu sạm nắng, màu nâu xám hoặc đen;

Tại đây, chúng ta phải trở lại với mạng lệnh mà Đức Giê-hô-Va đã phán với Môi-se, về việc người ta phải tôn trọng nguyên bản, không được thay đổi giá trị của Lời Đức Chúa Trời, mà đá nguyên khối đó là bóng.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:25: Nếu người lập cho Ta một bàn thờ bằng đá, chớ dùng đá chạm, vì nếu người dùng đồ để chạm thì sẽ làm đá đó ra ô uế.

Trách nhiệm của Môi-se là truyền dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên biết vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều rằn của Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời được ví là Đá góc quý báu, là Đá góc nhà, là Nền bền vững, có quyền phép để dạy dỗ, uốn nắn, tía sửa, dạy người ta làm theo sự công bình của Đức Chúa Trời, hầu cho thân thể xác thịt của mọi người tin Chúa được trở nên đền thờ của Đức Chúa Trời. Mọi Lời của Đức Chúa Trời khi được nói ra, được truyền dạy lại cho người khác, thì phải giữ nguyên bản, không được thay đổi dù một chấm hay là một nét (của từng chữ) trong Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì nếu người ta thêm vào, hay là bớt đi, dù chỉ một chấm hay là một nét, thì ý nghĩa và giá trị của chữ đó sẽ ra ô-uế, mất tác dụng.

Châm ngôn 30:5-6: Các Lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyện: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nương cậy nơi Ngài. Chớ thêm chi vào các Lời Ngài. E Ngài quả trách người, và người bị cầm nói dối chẳng.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã quả trách các thầy tế lễ và những người mang danh là thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên, là những người đã làm cho Lời của Đức Chúa Trời ra sự nói dối, bởi họ đã tự ý thay đổi ý nghĩa của ngôn ngữ trong Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Giê-rê-mi 8:7-12: Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ dời chỗ ở. Nhưng dân Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi,

và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh cáo hết thảy loài người về việc người ta không được phép thêm vào hay là bớt đi, dù chỉ là một chấm hay một nét chữ trong Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 5:17-19: Các người đừng tưởng Ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Tất cả các Lời cảnh báo của Giê-hô-va Đức Chúa Trời và của Đức Chúa Jêsus Christ, về việc loài người không được phép sửa đổi Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, dù chỉ một chấm hay một nét, mà việc Gia-cốp đã đưa ra điều kiện người sẽ chăn bầy chiên của La-ban đó là bóng.

Các chiên của La-ban phải được chọn riêng ra, nghĩa là loại bỏ hết những con chiên (hoặc dê) nào có vết trên bộ lông của nó, vốn phải là màu trắng đặc trưng của lông chiên. Hết thảy những con chiên của La-ban mà Gia-cốp sẽ chăn đó phải bảo đảm đảm tinh sạch, không bị lai tạp, vì nếu có sự lai tạp giữa chiên với dê, thì lông của những chiên sẽ sanh ra đó sẽ bị đốm, bị sọc, bị đen và đó là bóng về hết thảy những người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chọn là người chăn bầy chiên của Đức Chúa Trời phải có trách nhiệm như sau:

Trước nhất là các bài giảng về Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân sự của Đức Chúa Trời, phải được giữ nguyên bản, nguyên văn cùng những sự giải nghĩa của Lẽ thật, tức là những sự mầu nhiệm của những Lời đã chép thành văn tự đó phải đúng với điều Đức Thánh-Linh đã tỏ cho người ấy biết, mà giảng dạy cho dân sự. Nếu người giảng Lời Chúa mà làm sai lệch nguyên văn của Lời Đức Chúa Trời, thì hậu quả sẽ khiến cho dân sự của Đức Chúa Trời bị lai tạp giữa lời của loài người xác thịt với Lời của Đức Chúa Trời, mà trong thời kỳ sau rốt này, chúng ta có thể thấy vấn nạn thay Lời Đức Chúa Trời bằng lời truyền khẩu của loài người xác thịt, khiến cho những người tin Chúa ở trong các Hội-Thánh mà những người chăn dắt họ lại không phải bởi Đức Thánh-Linh chỉ định, mà khiến cho những người được gọi là chiên của đồng cỏ Chúa (the sheep) bị đốm, bị sọc, bị hoen ố mà bằng chứng của các dấu hiệu đó là môi miệng của những người đó nói ra những lời, những tín lý bị bẻ cong, không đúng như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh và như vậy, những con chiên đó không thể dâng làm của tế lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn của những người đó không được cứu rỗi.

Nếu chúng ta đọc kỹ điều kiện mà chính Gia-cốp đã đưa ra, thì sẽ thấy điều kiện mà Gia-cốp đó là đặc biệt, vì bầy chiên của La-ban là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, không được phép lai tạp, không được phép thay đổi cấu trúc, dù một chấm hay một nét, vì là con đường dẫn người ta đến với Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng cứu chuộc, không thể có sự lỗi lờm, hăm hố, gồ ghề, nhưng là bằng phẳng và ngay thẳng. Các bầy súc vật của La-ban là bóng về Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, không được phép thay đổi, vì là Nền bền vững, là Đá góc quý báu.

La-ban sẽ tách riêng từ trong bầy chiên sẽ được giao cho Gia-cốp chăn đó, là không có một con nào có rằn, có đốm, có sọc hoặc bị đen hay là bị sạm nắng cả, mà toàn là những con thuần chủng, không bị lai tạp. Còn hết thảy những con có đốm, có sọc, có rằn, bị sạm nắng, bị đen, thì giao cho các đầy tớ của mình chăn cách xa bầy mà Gia-cốp sẽ chăn cho La-ban đó một quãng đường bằng ba ngày đường. Đây là một sự mầu nhiệm và là một nguyên tắc mà hết thảy những người nào được chọn vào chức vụ tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ thì phải chú ý tuân theo và làm theo Lẽ thật.

Khi người chăn chiên dẫn bầy chiên (**flock**^{H6629}) ra đồng cỏ để ăn, đó là bóng về công việc của kẻ tôi tớ Chúa sẽ rao giảng Lời Đức Chúa Trời (**the sheep**^{H3775}) cho những người tin Chúa, được gọi là chiên (**flock**^{H6629}) của đồng cỏ Chúa. Những Lời của Luật pháp mà kẻ tôi tớ Chúa giảng đó phải giữ đúng theo nguyên văn, không được thêm, không được bớt bất kỳ một điều gì, dù là một chấm, hay một nét, vì ngôn ngữ Hê-bơ-rơ mỗi

chữ đều có những chấm, thậm chí là nhiều chấm, và những nét, nếu thiếu một chấm hay là thêm vào một nét, thì chữ đó sẽ thay đổi ý nghĩa. Vì ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có gốc vào ngọn, nên khi người ta chép thiếu đi hoặc thêm vào dù chỉ một chấm, một nét thì người ta sẽ tìm tới gốc của chữ đó sẽ hoàn toàn khác nghĩa, làm sai lệch giá trị của Luật pháp và nếu người ta áp dụng Luật đã bị sai lệch, thì hậu quả sẽ khiến linh hồn người ấy có thể chết, hoặc bị tai họa, giống như người ta sử dụng thuốc sai nồng độ có thể khiến người bệnh chết vậy.

Tại sao Gia-cốp lại biệt riêng ra những con chiên hoặc dê có lông bị đốm, bị rằn, bị đen, bị sạm nắng dành cho mình, khi mà Lời của Đức Chúa Trời không cho phép người ta làm cho ô-uế ?

Xét theo văn tự về tiêu chuẩn các con sinh tể được dâng lên tại nơi đền thờ của Đức Chúa Trời, thì các con sinh tể đó phải không có tí vết chi hết, nghĩa là bộ lông của các con sinh tể đó không có sọc, không có đốm, không có vằn và không có sạm nắng, không bị sẹo, là bóng về Lời của Đức Chúa Trời khi được tôn cao, khi được công bố, khi được rao giảng phải giữ nguyên văn, không được thêm vào hay là bớt đi dù chỉ một chấm hay một nét, vì nếu Lời của Đức Chúa Trời bị can thiệp bởi loài người xác thịt, thì các Lời đó sẽ không có giá trị nữa, thay vào đó là kẻ nào can thiệp vào Lời của Đức Chúa Trời sẽ bị kết tội nghịch lại Luật pháp vậy.

Tại đây có một điều lạ, đó là Gia-cốp đã ra điều kiện, mà xét theo Luật pháp văn tự, thì các con vật mà Gia-cốp sẽ nhận làm công giá cho mình đó lại không đủ tiêu chuẩn để dâng lên cho Đức Chúa Trời, mà chỉ có giá trị để làm thực phẩm cho loài người xác thịt mà thôi, trong khi đang học Lẽ thật về đức tin và biết rằng linh hồn của người tin Chúa phải được phục hồi sự sống, là phục hồi thân phận là con kế tự Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó phải nhận biết tiêu chuẩn các con sinh tể được chọn để dâng làm của lễ thiêu đó, là không được phép có tí, vết. Có điều gì lạ lùng tại đây, vì những sự đã được chép trong sách Sáng thế ký, được ví là Đá góc quý báu, là Nền bền vững trải mọi thời đại.

Chúng ta đang thờ phượng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, Đáng lạ lùng, như Kinh-Thánh đã chép:

Ê-sai 9:5-7: Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đáng Lạ lùng, là Đáng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đồi đồi, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, dựng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy! Chúa đã giáng một Lời trong Gia-cốp, và Lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên.

Dân Y-sơ-ra-ên đã tập trung vào các điều luật và các mạng lệnh được chép trong bốn sách, là sách Xuất Ê-díp-tô Ký, sách Dân số ký, sách Lê-vi ký và sách Phục truyền luật lệ ký, để giảng dạy cho dân sự biết các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Giê-Hô-Va, cùng nhận biết các kỳ lễ và các điều luật được chép trong bốn sách đó. Còn sách Sáng thế ký thì họ coi là gia phổ của loài người và đặc biệt là gốc tích của dân Y-sơ-ra-ên, có liên quan đến các điều luật được chép trong bốn sách trên (của Môi-se), và người ta đã không cho rằng sách Sáng thế ký là sách Luật pháp, mà người ta nghĩ đó là lịch sử của loài người và của dân Y-sơ-ra-ên, vì thế cho nên khi Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ làm chứng cho Lẽ thật ở trên đất này, trước khi Ngài bị người ta bắt và đóng đinh trên thập tự giá để giết Ngài, thì trong lời cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Ngài đã tỏ ra điều mà chỉ những người nào được Đức Thánh-Linh chỉ định và gọi vào các chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và được vào trong Nước Đức Chúa Trời, thì mới được biết mà thôi, đó là: **“Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ Danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.”** (Giăng 17:24-26).

Điều này đã được tỏ ra và được chép trong sách Giăng 1:16-18: **Vả, bởi sự đầy đầy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đáng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.**

Các Lời được chép trong sách Sáng thế ký, dù được chép thành văn tự và những sự đã chép đó đã thật sự xảy ra trong cuộc sống của loài người, thì đều là bóng của những sự sẽ tới, còn hình thì ở trong Đáng Christ, nghĩa là qua sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà những người được Đức Giê-Hô-Va chọn từ trước khi

sáng thế, để làm môn đồ cho Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, sẽ được Đức Thánh-Linh tỏ cho biết những sự mâu nhiệm mà các lời văn tự được chép trong sách Sáng thế ký đó làm chứng cho. Bấy giờ những sự mâu nhiệm, được gọi là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới được tỏ ra như chúng ta đang học đây.

Chúng ta hãy để ý vào điều kiện mà Gia-cốp đã chọn làm công giá của mình đối với La-ban:

Sáng thế ký 30:31-34: La-ban rằng: Cậu sẽ cho cháu cái gì bây giờ? Đáp rằng: Sẽ chẳng cho tôi chi cả. Nếu thuận theo lời này, thì tôi sẽ cho ăn và chăn bấy súc vật cậu nữa: Ngày nay tôi sẽ đi kiểm soát các bầy chiên và bầy dê của cậu; trong bầy chiên bầy dê, hễ con nào có rằn, có đốm, cùng chiên sắc đen, thì tôi sẽ để riêng ra; ấy sẽ là phần công giá của tôi đó. Một mai cậu đi xem xét công giá tôi, thì lòng ngay thẳng tôi sẽ làm chứng trước mặt cậu. Hễ ở về phần bên tôi, các con dê nào không có rằn và đốm, các chiên con nào không có sắc đen, thì sẽ cho là ăn cắp.

Gia-cốp đã không yêu cầu La-ban chia cho mình những con chiên mà người đã chăn cho Gia-cốp trong suốt thời gian người hầu việc La-ban, mà Gia-cốp yêu cầu La-ban giao cho mình bầy chiên đã được chọn lựa, là những con chiên đã được tách ra khỏi những con có đốm, có sọc, có rằn, cùng những con có các vết loang lỗ trên bộ lông của chúng Điều kiện này là bóng về việc linh hồn của người tin Chúa khi đã được tái sanh, được phục hồi sự sống và được trưởng thành bởi những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng), thì bấy giờ, linh hồn những người đó phải thi hành trách nhiệm của mình là **chăn những chiên con của Chúa Jêsus**, như Đức Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ (cũng là với hết thầy các môn đồ của Ngài - Giảng 21:15):

Chăn những chiên con của Chúa Jêsus là phải gìn giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép: **“Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Ê-vi ký 18:4-5).

Chữ **gìn giữ - keep**^{H8104} chép trong câu 4 trên, đó là chữ **שָׁמַר** - **shamar**, số 8104 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự gìn giữ, sự tuân theo, sự thi hành, sự bảo vệ, sự che chở, sự quan sát, sự nhận xét, sự theo dõi, sự tôn trọng, sự canh giữ để không bị hư hao hay là mất đi, sự duy trì, sự quan tâm đến, tán dương, ca tụng;*

Chữ **noi theo - walk**^{H3212} **therein** chép trong câu 4 trên, đó là chữ **יָלַק** - **yalak**, số 3212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự đi theo, sự bước theo, cách đi, đoạn đường, sự sống theo, sự ăn ở theo, sự cư xử theo, sự hành động theo, sự mang theo, sự đem theo, làm cho thịnh vượng, làm cho phát đạt, làm cho phát triển;*

Gia-cốp chăn bấy súc vật của La-ban, vì Gia-cốp là người Hê-bơ-rơ và người Hê-bơ-rơ từ lúc ban đầu đã làm nghề chăn chiên, là bóng về dân của Đức Chúa Trời phải luôn vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 30:31: La-ban rằng: Cậu sẽ cho cháu cái gì bây giờ? Đáp rằng: Sẽ chẳng cho tôi chi cả. Nếu thuận theo lời này, thì tôi sẽ cho ăn và chăn bấy súc vật cậu nữa:

Chữ **chăn** chép trong câu 31 trên, cũng là chữ **gìn giữ - keep**^{H8104} đã chép trong Sáng thế ký 30 câu 4 trên và như vậy, hết thầy mọi người là tuyển dân của Đức Chúa Trời, đều phải là người gìn giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, là chăn những chiên con của Chúa (mà công việc A-bên đã làm đó là bóng).

Khi Gia-cốp nói điều kiện với La-ban về công giá mình, đó là bóng về trách nhiệm của linh hồn người tin Chúa **phải gìn giữ, tuân theo, thi hành, bảo vệ, che chở, quan sát, nhận xét, theo dõi, tôn trọng, canh giữ để không bị hư hao hay là bị mất đi, duy trì, quan tâm đến, tán dương, ca tụng** Lời của Đức Chúa Trời, cùng phải noi theo Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là **đi theo, bước theo, sống theo, ăn ở theo, cư xử theo, hành động theo, mang theo, đem theo, làm cho thịnh vượng, làm cho phát đạt, làm cho Lời của Đức Chúa Trời được phát triển** trên cuộc đời của mình. Chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn của những người nào làm như vậy mà được vào trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là được thấy, được biết, được sở hữu và được ngồi ngai đoán xét các chi phái Y-sơ-ra-ên, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Lu-ca 22:28-30: Còn như các ngươi, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các ngươi, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các ngươi được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Chữ **xét đoán - judging**^{G2919} chép trong câu 30 trên, đó là chữ **κρίνω** - **krino**, số 2919 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự phân biệt, sự nhận ra, sự nghe ra, quyết định chọn, quyết định phân xử, giải quyết, thu xếp,*

kết án, xử phạt, chỉ trích, ra sắc lệnh, ra lệnh, xác định, định rõ, xét đoán, xét xử, suy nghĩ, thấu hiểu;

Chúng ta vừa được biết sự mầu nhiệm, là Lẽ thật của Lời Chúa liên quan đến quyết định của Gia-cốp về những con chiên mang các dấu vết như *có đốm, có sọc, có rằn, loang lổ, xẫm màu*, mà theo luật định về của tế lễ thì các con chiên như vậy sẽ không thể được dùng để làm của tế lễ dâng lên cho Đức Giê-hô-Va, nhưng lại được chọn làm công giá cho sự sống của linh hồn mình. Bây giờ chúng ta hãy xem điều La-ban đã làm và Gia-cốp đã làm liên quan đến công giá mà Gia-cốp sẽ nhận được từ La-ban.

Sáng thế ký 30:34-36: La-ban đáp: Ừ thôi! được như lời cháu nói. Chính ngày đó, La-ban liền để riêng các dê đực có sọc, có đốm, các dê cái có rằn, có đốm, các vật nào có đốm trắng và các chiên con có sắc đen, giao cho mấy con trai mình; rồi để Gia-cốp cùng mình ở cách xa nhau chừng ba ngày đường; Gia-cốp bèn chặn bầy súc vật của La-ban chỉ còn lại.

Theo văn tự, thì La-ban đã tách hết thấy những con chiên nào không đủ tiêu chuẩn làm con sinh tế đó ra khỏi bầy của mình và giao các con không đủ tiêu chuẩn đó cho mấy con trai của mình chặn giữ cách xa nơi Gia-cốp khoảng chừng ba ngày đường, nghĩa là bầy mà Gia-cốp sẽ chặn cho La-ban đó là sạch, thuần khiết, sẽ không có cơ hội lây truyền qua sự giao phối giữa các con chiên có vết đó với những con chiên không có vết.

Theo Lẽ thật, thì các bầy chiên và dê của La-ban, hoặc có vết hay không có vết đều là bóng về Luật pháp và Lẽ thật, mà những con chiên không có vết đó là bóng về Luật pháp văn tự mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban cho dân Y-sơ-ra-ên, mà trách nhiệm của dân Y-sơ-ra-ên là không được phép thay đổi hay là thêm vào hoặc bớt đi dù chỉ một hay một nét trong Luật pháp đó, vì Luật pháp đó là con đường dẫn người ta đến với Đấng Christ, là Đấng chuộc sự sống của loài người.

Còn Lẽ thật là những sự mầu nhiệm thuộc về sự sống đời đời, thì tự loài người xác thịt không thể biết được không thể thấy được và không thể tạo ra được, vì Đức Thánh-Linh là Thần Lẽ thật, Đấng duy nhất có quyền tỏ những sự đó ra trong sự mưu luận của Ngài, vì những sự đó được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, có quyền phép khiến linh hồn của người tin Chúa được sống lại và được sự sống đời đời. Vì Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời là những sự mầu nhiệm, nên được gọi là những *sự lạ lùng trong Luật pháp của Đức Chúa Trời* (Thi-Thiên 119:18), mà **các con dê đực có sọc, có đốm, các dê cái có rằn, có đốm, các vật nào có đốm trắng và các chiên con có sắc đen**, mà Gia-cốp đã chọn làm công giá cho mình đó là bóng.

Thi-Thiên 118:21-23: Tôi sẽ cảm tạ Chúa, vì Chúa đã đáp lời tôi, trở nên sự cứu rỗi cho tôi. Hòn đá mà thợ xây loại ra, đã trở nên đá đầu góc nhà. Điều ấy là việc của Đức Giê-hô-va, một sự lạ lùng trước mắt chúng tôi.

Ma-thi-ơ 21:42-44: Đức Chúa Jê-sus phán cùng họ rằng: Các người há chưa hề đọc Lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, trở nên đá đầu góc nhà; Ấy là việc Chúa làm, và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao? Bởi vậy, Ta phán cùng các người, nước Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các người, và cho một dân khác là dân sẽ có kết quả của nước đó. Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi.

Khi Gia-cốp chọn chặn bầy thuần chủng không pha tạp của La-ban, là bóng về việc linh hồn người tin Chúa tôn trọng chủ quyền của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Ngài, thì người ấy sẽ nhận được phần thưởng của Đức Chúa Trời, đó là **những con chiên có đốm, có sọc, có rằn, bị sạm nắng** là bóng về những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, mà linh hồn người ấy nhận biết được các Lẽ thật ra từ nguồn gốc của Luật pháp văn tự đã được giữ nguyên bản, không bị loài người xác thịt làm cho ô-uế bởi những sự can thiệp, hoặc thêm vào, hoặc bớt đi những sự thuộc về cấu trúc của Lời Đức Chúa Trời, là những sự mà những người mang danh là người tin Chúa, mang danh là người hầu việc Chúa, có danh chức trong các hệ phái Tin-Lành, nhưng không được Đức Thánh-Linh chỉ định vào chức vụ đó, không có đức tin, không có sự hiểu biết, sẽ bắt bớ, loại bỏ và chống đối, vì họ không thể hiểu được những sự đó, như Lời Chúa đã chép:

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jê-sus Christ, và Đức Chúa Jê-sus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lấm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền

phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trợn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mâu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chúng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng (*thuộc linh*) để giải bày sự thiêng liêng (*thuộc linh*). Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chúng người đó coi sự ấy như là sự dồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng (*thuộc linh*). Nhưng người có tánh thiêng liêng (he that is spiritual- *người thuộc linh*) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đấng Christ.

Bây giờ chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giúp cho Gia-cốp (bóng về linh hồn người tin Chúa khi đã được phục hồi sự sống mình) được hưởng công giá từ La-ban như thế nào.

Sáng thế ký 30:36-43: Gia-cốp bèn chặn bầy súc vật của La-ban chỉ còn lại. Đoạn, Gia-cốp lấy nhánh bạch dương, nhánh bồ đào và nhánh bá-tiên tươi, lột vỏ để bày lần da trắng ở trong ra. Người để những nhánh đã lột vỏ trong máng trước mặt con chiên, là nơi các thú đó đến uống; khi đến uống nước thì con chiên có giao hiệp nhau. Các con chiên ngó thấy những nhánh đó mà giao hiệp nhau thì sanh chiên con có sọc, có rằn và có đốm. Gia-cốp để riêng chiên con ra, rồi để chiên cái trong bầy của La-ban trước mặt các con có sọc và có sặc đen; nhưng bầy mình thì riêng ra, không để gần bầy của La-ban. Vả, mọi lần các con chiên mạnh mập giao hiệp, thì Gia-cốp để các nhánh đó dưới mắt trong máng uống nước, đặt chúng nó đối nhánh mà giao hiệp cùng nhau. Nhưng khi nào con chiên gầy ốm, thì người không để nhánh như vậy; thế thì, các chiên con gầy ốm để về phần La-ban, còn chiên con mạnh mập lại về phần Gia-cốp. Vậy, người trở nên rất giàu, có nhiều bầy súc vật, tôi trai, tổ gái, lạc đà và lừa.

Chữ **nhành - rods**^{H4731} chép trong câu 37 trên, đó là chữ מַקְלִים - maqqel, số 4731 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây gậy quyền, nhánh cây non còn lá, làm cho đâm chồi ra, làm cho nảy mầm, làm cho sanh sản;*

Chữ **bạch dương - poplar**^{H3839} chép trong câu 37 trên, đó là chữ לִבְנֵה - libneh, số 3839 ra từ chữ לְבָן - laban, số 3835 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây bạch dương, để trở nên trắng, để khiến cho được trắng, để thể hiện ra sự trong trắng, để thanh lọc tâm trí, để làm gạch,*

Chữ **nhành bồ đào - the hazel**^{H3869} chép trong câu 37 trên, đó là chữ לִוְזִים - luwz, số 3869 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây hạnh, loài cây nở hoa sớm nhất trong mùa xuân, nên được coi là cây tỉnh thức;*

Chữ **nhành bá-tiên - chestnut**^{H6196} chép trong câu 37 trên, đó là chữ אֲרָמִים - 'aram, số 6196 ra từ chữ אֲרָם - 'aram, số 6191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây dẻ, cây hạt dẻ, làm cho trần truồng, làm cho trống rỗng, làm cho mượt mà, làm cho mềm mại, làm cho dịu dàng, làm cho khôn ngoan, làm cho linh lợi, làm cho cần thận, làm cho thận trọng;*

Gia-cốp đã lột vỏ các nhánh cây tươi còn có lá xanh đó ra và người để mặt trong có màu trắng của vỏ các nhánh cây tươi đó và đặt các vỏ có mặt trắng đó vào trong máng nước, là nơi các con chiên sẽ đến đó để uống nước. Các con chiên ngó thấy những nhánh đó mà giao hiệp nhau thì sanh chiên con có sọc, có rằn và có đốm.

Những sự mà Gia-cốp đã làm đó là bóng về việc những người được Đức Thánh-Linh chọn và chỉ định vào chức vụ chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, trong các ngày thánh của Chúa, hoặc trong các buổi giảng dạy Lời của Đức Chúa Trời cho dân sự, thì những người được Đức Thánh-Linh chọn và chỉ định đó đã được

trang bị quyền phép của Đức Thánh-Linh, tức là được Đức Thánh-Linh giao chìa khóa Nước Thiên đàng, mà biết sử dụng Lời hằng sống của Đức Chúa Trời (**nhành - rods**^{H4731}) giấu trong các lời văn tự của Kinh-Thánh mà sắp đặt trong các bài giảng cho dân sự của Đức Chúa Trời, chứ không phải là sự tùy tiện muốn giảng thế nào tùy ý mình. Các bài giảng đó (mà máng nước được Gia-cốp dùng để cho bầy chiên uống đó là bóng) phải đúng tiêu chuẩn là cỏ xanh tươi, mé nước bình tịnh, mà các Lời được giảng ra đó phải vừa có Luật pháp văn tự và có Lẽ thật kèm theo, vì vỏ cây bọc ngoài nhành cây mà người ta nhìn thấy đó là bóng về Luật pháp văn tự, còn mặt trong của vỏ cây đó, sẽ có màu trắng, đó là bóng về Lẽ thật, vì trong vỏ cây đó có huyết của cây, còn được gọi là nhựa của cây, mang chất dinh dưỡng nuôi sống và phát triển cây mà sanh trái, là bóng về cây sự sống của Đức Chúa Trời và là quyền phép của Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống khiến cho linh hồn người tin Chúa được trở nên thánh, là ý nghĩa của chữ **bạch dương**, có gốc là chữ **laban** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, sẽ khiến linh hồn loài người **được trở nên trắng, trở nên trong trắng, được nên thánh**, cùng là khiến cho bốn tánh của người tin Chúa được làm sạch tội lỗi mình và được **làm cho trần truồng, làm cho trống rỗng, làm cho mượt mà, làm cho mềm mại, làm cho dịu dàng, làm cho khôn ngoan, làm cho linh lợi, làm cho cẩn thận, làm cho thận trọng**, là ý nghĩa của chữ **bá-tiên (cây hạt dẻ)** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, khiến linh hồn người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình, là phải luôn tỉnh thức trước sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của bản ngã xác thịt mình, mà ý nghĩa của nhành cây **bồ đào (tỉnh thức)** đó là bóng, đã được chép trong sách Truyền đạo 12:5 và sách Giê-rê-mi 1:11-12.

Khi dân sự của Đức Chúa Trời, tức là những người tin Đức Chúa Jêsus Christ nhóm lại thờ phượng Chúa và để được nghe Lời Đức Chúa Trời, mà bầy chiên (**flocks**^{H6629}) nhóm lại tại nơi chúng sẽ được người chăn cho uống nước đó là bóng, thì những người tin Chúa phải được nghe và được thấy quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, được tỏ ra qua môi miệng của người chăn bầy, không phải là những người mang danh là mục sư được đào tạo bởi loài người xác thịt, nhưng được chọn bởi Đức Thánh-Linh, như Đức Chúa Jêsus Christ đã trình dâng lời cầu xin của Ngài lên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, rằng: **“Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lẽ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong Chúng Ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.”** (Giăng 17:13-21)

Những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và chỉ định cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đó, sẽ nhận danh Đức Chúa Jêsus Christ mà chăn giữ bầy chiên của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 23:1-6: Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, dẫn tôi đến mé nước bình tịnh. Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn tôi vào các lối công bình, vì cơ Danh Ngài. Dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi; Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi. Chúa dọn bàn cho tôi Trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Chúa xúc dầu cho đầu tôi, chén tôi đầy tràn. Quả thật, trọn đời tôi phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va Cho đến lâu dài.

Khi chúng ta đọc Lời Chúa chép về công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm cho Gia-cốp, mà trong bài chúng ta học hôm nay, kể từ Sáng thế ký 30 câu 38 đến câu 40, Lời Chúa không chép con chiên là **sheep**^{H3775} nữa, nhưng chép là **the flocks**^{H6629}, vì ngôn ngữ Hê-bơ-rơ khi nói chuyện, thì người ta có thể hiểu đó là nói về chiên, nhưng không cùng một chữ, và không đúng theo Lẽ thật. Vì khi Đức Chúa Jêsus phán với Phi-e-rơ về việc các môn đồ của Ngài phải chăn giữ **những chiên con của Ngài**, thoát nghe theo lời nói thì người ta có thể hiểu là những con chiên trong thuộc thể, nhưng khi chép xuống thành văn tự để diễn giải về Luật pháp thì không nói về súc vật mang trên chiên, mà nói đến Lời của Đức Chúa Trời, được ví là **chiên con**, mang ý nghĩa của Lẽ thật có quyền phép cứu chuộc linh hồn người tin Chúa.

Chúng ta hãy xem, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán rằng: **Bay là chiên của Ta, là chiên của đồng cỏ Ta;**

ban là loài người loài người và Ta là Đức Chúa Trời bay, Chúa Giê-hô-va phán vậy. (Ê-xê-chi-ên 34:31)

Bản King James version chép: **And ye my flock, the flock of my pasture, are men, and I am your God, saith the Lord GOD.**

Các chữ **chiên** được chép trong câu 31 trên, không chép là **sheep**^{H3775}, nhưng chép là **flocks**^{H6629}.

Để chúng ta nhận biết rằng, trong hết thấy mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, nếu người ta chỉ đọc theo sự dịch thuật ngôn ngữ, mà không tra cứu về gốc của chữ đó (trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ của phần Cựu-ước, hoặc ngôn ngữ Greek của phần Tân-ước) thì người ta sẽ hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Tự loài người không tạo ra ngôn ngữ, mà chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm công việc này từ lúc ban đầu và ngay cả khi Ngài làm lộn xộn tiếng nói của loài người, thì ấy là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Sự khác biệt của những chữ **chiên** được chép trong đoạn Kinh-Thánh mà chúng ta đang học đây, bao gồm hai phần, từ câu 32 đến câu 35 được chép là: **sheep**^{H3775}, có nghĩa là **chiên con, con chiên**, được dùng để chỉ về công việc nơi đền thờ của Đức Chúa Trời, mà những con chiên non (**lamb**) và chiên (**sheep**) không tỳ vết chỉ được dùng làm của tế lễ chuộc tội cho loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời, nhưng theo Lẽ thật thì những con chiên đó là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, và cũng là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, có quyền phép để cứu chuộc sự sống cho linh hồn loài người, vì Lời Chúa có chép rằng:

Hê-bơ-rơ 10:1-5: Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cất tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi.

Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời và Ngài được gọi là **Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi của thế gian đi** và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định nguyên tắc của sự cứu chuộc này qua việc Ngài chỉ định việc chiên con phải chịu giết để cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên, là bóng về sự cứu chuộc linh hồn những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Xuất Ê-díp-tô Ký 12:1-14: Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Tháng này định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng này, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỳ vết chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mày cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hồi hủ; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó Ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; Ta sẽ xét đoán các thân của xứ Ê-díp-tô; Ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi Ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.

Còn chữ **chiên - the flock**^{H6629} chép trong Sáng thế ký 30 từ câu 38, 39 và câu 40, đó là chữ **צֹאן** - tso'n, số 6629 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để đi trú (di cư, di dân) ra nước ngoài, đàn súc vật, bầy súc vật,**

Chữ **chiên - the flock**^{H6629} này được gọi là **bầy súc vật, bầy chiên**, trong đó có cả dê nữa, là bóng về linh hồn loài người, như đã chép trong sách Ê-xê-chi-ên 33:31 mà chúng ta đã học.